

Emilia Kihl-Byczko

Słupia Kapitulna, pow. Rawicz

Informator Archeologiczny : badania 2, 421-422

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

badanym systematycznie przed sześćdziesięciu laty przez prof. Feizera z Królewca.

SŁUPIA KAPITULNA

pow. Rawicz

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Poznaniu

Badania p.owadziła mgr Emilia Kihl-Byczko.
Finansował WKZ w Poznaniu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko z okresu halsztackiego.

W dniach od 15.VII do 16.VIII. prowadzono badania ratownicze na terenie cmentarzyska ciałopalnego kultury łużyckiej w Słupii kapitulnej. Objęto badaniami powierzchnię 400 m², odsłaniając dalsze 24 groby. Wśród nich wyróżnić można 5 grobów popielnicowych z warstwą kamieni, 11 grobów popielnicowych bez obstawy kamiennej, 5 grobów bezpopielnicowych. Pozostałe groby uległy zniszczeniu przez prace ziemne, tak że pozostały z nich tylko ułamki naczyń i kości luźno rozrzuconych.

Wstępna analiza materiału ceramicznego i nielicznych przedmiotów brązowych i żelaznych, nie zmieniła chronologii cmentarzyska ustalonej już na podstawie pierwszych wyników uzyskanych z badań ubiegłorocznych na okres Hallstat C /tj. 650 - 500 p.n.e./.

Na szczególne podkreślenie zasługuje niezwykle wysoki poziom techniczny wykonania cienkościennej ceramiki odkrytej w grobach, przeważnie czernionej i malowanej, reprezentującej wielką różnorodność form i bogactwo ornamentyki.

W roku bieżącym zakończono całkowicie badania wykopaliskowe na cmentarzysku. Obserwacje terenowe przekonały nas bowiem, że przebadano cały obszar cmentarzyska, poważnie niestety zniszczo-

nego przed rozpoczęciem prac wykopaliskowych.

Uzyskany materiał zabytkowy pozwala na stwierdzenie, że omawiane cmentarzysko jest reprezentatywne dla obrządku pogrzebowego ludności kultury łużyckiej z początków epoki żelaza, osiadłej na obszarze południowej Wielkopolski.